

динъ Богъ може, на кого-то, въ всемогущѣ-тѣ власть стои, кой-то какъ то е що по себѣ сватъ, така е исто и праведенъ, и сичко праведно управла и рѣководи. О, кога выхмѣ нымъ само съ погълѣмо вниманіе пазили на жребіе-то человекѣско, какъ на владѣтель-атъ така и на просакъ-атъ; кога выхмѣ нымъ само на собствени-те наши дѣла по добре пазили, нымъ бы са чудили и дивили, колко е премѣдро, колко ли праведно управленіе-то Божіе въ сичко, и съ сзкрушено сѣрдце выхмѣ повдигнали очи-те си камъ Него, кой-то е непостижимъ. А що сме нымъ при очи слѣпи и неможемъ да видимъ чудеса-та, кой-то сѣктоуправитель-атъ секій часъ прави; що нѣмаме повѣреніе въ Него; що Го неправедно и несмысленно одумкамѣ, то е причина, що нымъ сѣкога, подобно на безсловесны-те скотове, само на онока наше-то вниманіе управламе, кое то е околъ насъ и намъ найблизо, и, що са повѣждаваме отъ секиденшы-те наши чувственны желанія.

Богъ сичко управла съ благодать! — Найпоследнѣе-то на вѣчнѣ-тѣ премудрость при управленіе-то съ наше-то жребіе и отношенія-та человекѣчески, какво то и намѣреніе-то на праведный-атъ воздатель тока е: да сички нымъ бѣдеме щастливи и благополучни. За ради това управленіе-то Божіе открыва намъ новы чудеса на непостижимѣ-тѣ си любовь спроти насъ; зашо Той нишо друго нежелаетъ, освѣнъ тока, да бѣде секій отъ настъ блаженъ; само за това ны е и сздаде; само за това ны е и удостоилъ, да бѣдеме участницы на небеснѣ-тѣ наукѣ Христовѣ: И само за ради това ны презъ страданія и мъки камъ тамъ цѣль води.